

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1447/2019
27.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић, Јасминке Станојевић, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Душан Ђорђевић, адвокат из ..., против туженог Друштва за трговину на велико и мало „ББ“ ДОО ..., чији је пуномоћник Зоран Гроздановић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2915/18 од 06.11.2018. године, у седници одржаној 27.02.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2915/18 од 06.11.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2915/18 од 06.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П1 204/16 од 20.06.2018. године, ставом првим изреке обавезан је тужени да тужилји на име накнаде штете у висини изгубљене зараде за период од децембра 2013. године до јуна 2016. године, исплати укупно 715.542,00 динара у месечним износима и са законском каматом ближе одређено овим ставом изреке. Ставом другим изреке обавезан је тужени да на износе ближе одређене у ставу првом изреке за период од 01.12.2013. године до 30.06.2016. године на име тужиље обрачуна и исплати доприносе за обавезно социјално осигурање по основици и стопи прописане законом и то све са законском затезном каматом прописаном за наплату јавних прихода почев од првог у наредном месецу у односу на месец у коме је трабала да буде извршена исплата сваке појединачне зараде па до коначне исплате и то: доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање – Филијала ..., доприносе за здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање – Филијала ... и доприносе за осигурање за случај незапослености Националној служби за

запошљавање Филијала ... . Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка од 155.410,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2915/18 од 06.11.2018. године, ставом првим изреке одбијена је, као неоснована, жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у ставу првом изреке и делу става другог изреке, којим је обавезан тужени да на износе из става првог изреке првостепене пресуде за период од 01.12.2013. године до 30.06.2016. године на име тужиље обрачуна и исплати доприносе за обавезно социјално осигурање по основици и стопи прописане законом и то: доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање – Филијала ..., доприносе за здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање – Филијала ... и доприносе за осигурање за случај незапослености Националној служби за запошљавање Филијала ... . Ставом другим изреке укинута је првостепена пресуда у делу става другог изреке којим је обавезан тужени да на доприносе за обавезно социјално осигурање исплати законску затезну камату прописану за наплату јавних прихода почев од првог у наредном месецу у односу на месец у коме је трабала да буде извршена исплата сваке појединачне зараде па до коначне исплате и у ставу трећем изреке и предмет у укинутим деловима враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП), ради уједначавања судске праксе.

Тужени је доставио одговор на ревизију тужиље.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, 55/14 и 87/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата мање исплаћених зарада и припадајућих доприноса надлежним фондовима, регреса за коришћење годишњег одмора и накнада трошкова превоза за долазак и одлазак са рада. О овом праву тужиоца и о висини тражене накнаде, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Предмет тражене правне заштите, о коме је одлучено побијаном пресудом, је накнада штете због изгубљене зараде за период од децембра 2013. године до јуна 2016. године са припадајућим доприносима, јер је правноснажном пресудом Основног суда у Пожаревцу П1 261/12 од 07.08.2015. године поништено решење тужене којим је тужили отказан уговор о раду, док је правноснажном пресудом Основног суда у Пожаревцу П1 261/12 од 25.05.2017. године обавезан тужени да тужили на име накнаде штете због изјаве тужиле да не жели да се врати на рад исплати 207.738,00 динара, што чини 9 зарада са припадајућом каматом. О праву тужиле и висини тражене накнаде, нижестепени судови су одлучили уз примену материјалног права, члана 191. Закона о раду („Службени гласник РС“, број 24/05, ...32/13), које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судке праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 22.12.2016. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 715.542,00 динара.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Међутим, одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена), иако тужила тражи заштиту права из радног односа, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, а да је побијана вредност предмета спора 715.542,00 динара, што представља износ испод

граничне вредности од 40.000 евра у динарској противвредности на дан подношења тужбе, то ни ревизија тужиље није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић